

JAN ALBERS: 'DAT WIL IK OOK!'

Als hij zich iets voorneemt, dan gebeurt het ook. Zo haalde hockeyer Jan Albers door keihard trainen de top. En werd hij baas van een fabriek in Peru.

'Ik kon redelijk goed hockeyen. Maar een echte topper was ik niet. Met veel extra training wist ik toch een plaats in het Nederlands elftal te bemachtigen. In 1976 mocht ik mee naar de Olympische Spelen van Montreal. Een jaar later brak ik tijdens een training mijn enkel. De jaren daarna kreeg ik steeds meer last van mijn knie. Twee operaties later wist ik dat ik nooit meer mijn oude niveau zou halen. Ik was daar niet rouwig om. Ik had de Spelen meegemaakt. En daarvoor had ik het toch gedaan.'

'Bij mijn hockeyclub speelden veel Philips-medewerkers. Ook mensen met buitenlandervaring. Ik hoorde hun verhalen en dacht: dat wil ik ook. Na mijn studie bedrijfskunde kon ik bij Philips aan de slag als materials manager van een fabriek in Winterswijk. Kort daarna mocht ik alsnog naar het buitenland en werd ik baas van een fabriek in Peru. Ik was ervan overtuigd dat ik mijn medewerkers veel kon leren. Pas jaren later kwam ik er achter dat ik juist heel veel van hen had geleerd.'

'In mijn sporttijd schroomde ik niet ergens het voortouw in te nemen. Daarvan heb ik in mijn werk profijt gehad. Ook nu nog laat de sport z'n sporen na. Bijvoorbeeld bij het beoordelen van cv's van sollicitanten. Mensen met een teamsportverleden hebben bij mij een streepje voor. Teamsporters zijn alleen succesvol als ze de klus samen klaren. Die ervaring kun je in een bedrijf goed gebruiken.'

'Op mijn vijftigste ben ik iets heel anders gaan doen. Ik ben startups gaan begeleiden. Maar na een jaar of zeven ging het toch een beetje kriebelen. Toen ik de kans kreeg om weer een groot bedrijf te leiden, hoefde ik daar niet lang over na te denken. Mijn huidige job (ceo bij Ten Cate; red.) is nog voor een aantal jaren, daarna zie ik wel weer.' ■

Online hebben we extra's toegevoegd. Kijk maar op www.opiniebladforum.nl

